

[Ritt Bjerregaard.]

den for forskellige liberale erhverv ikke blot skulle opstille visse minimumskrav til de faktiske kvalifikationer, men skulle enes om visse fælles rammer for de forskellige uddannelser, nu kan anses for opgivet, . . .“

Min argumentation for, at det forholder sig anderledes, bygger dels på notatet fra handelssekretariatet dateret den 5. november, dels på det materiale, Mogens Fog i et interview i Ekstra Bladet omtalte. Gennem folketingets bibliotek er det lykkedes at få det fremskaffet, og det viste sig bl. a. at indeholde rundskrivelsen fra rektorkollegiet, som jeg senere vil komme ind på, samt arbejdsnotatet fra juni 1970, som jeg også vil vende tilbage til.

Det centrale problem er den frie etableringsret, det, at f. eks. en læge fra et fællesmarkedsland skal kunne nedsætte sig i en praksis i et andet fællesmarkedsland. Det var også det, ministeren i går talte om.

Romtraktatens artikel 57 vedrørende adgangen til at optage og udøve selvstændig erhvervsvirksomhed siger, at der skal udstedes direktiver vedrørende — og jeg citerer igen:

„gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser.“

Det er altså ikke et spørgsmål, fællesmarkedslandene bare kan tage sig af, hvis de har lyst. Der står, at der skal udstedes direktiver. Det falder helt i tråd med de sidste bemærkninger i notatet fra handelssekretariatet. Her skriver man nemlig, at Europa-parlamentets politiske udvikling netop har understreget, at der burde ske en europæisering af den højere uddannelse.

Markedssekretariatets notat fortæller os også, at EFs bestræbelser foreløbig er resulteret i ca. 20 forslag omfattende arkitekter, revisorer, sygeplejersker osv., og alle disse forslag er stadig til behandling i Parlamentet og de øvrige organer. Men ministeren sagde jo, at de var opgivet. Her kan der altså konstateres et misforhold mellem ministerens udtalelse om, at Kommissionens forslag kunne anses for opgivet, og notatets om, at forslagene stadig er til behandling. Det kunne være rart for folketinget at få at vide, hvad det er for ny ting, der er sket

mellem den 5. november og den 15. december.

Helt konkret har Kommissionens bestræbelser vedrørende harmoniseringen og koordineringen af uddannelsespolitikken i EF-landene medført, at Kommissionen i juni 1970 har oversendt et arbejdsrapport til Rådet. Det var det papir, jeg tidligere omtalte som materialet fra Mogens Fog. Heri foreslås gensidig anerkendelse af nationale universitetsdiplomer, samtidig med at der sker en samordning af uddannelserne. Man gør også rede for, at uddannelsernes ligeværdighed kan vurderes ud fra antallet af timer inden for det enkelte fag, således at man for at få godkendt en bestemt uddannelse skal kunne dokumentere, at den har været et bestemt antal timer — tandlæger og farmaceuter f. eks. 400 timer — til fordeling på de obligatoriske fag.

Dette forslag har givet anledning til en række reaktioner, bl. a. dem, vi har kunnet læse om i aviserne fra rektorkollegiet. Heri har man præciseret, at — og jeg citerer igen:

„. . . samarbejdet i EF ikke bør medføre indgreb i universiteternes frihed til at nedsætte studietiden og tilrettelægge undervisningen“.

Man har været bange for, at ønsket om at sætte timer på kunne være med til at bremse en udvikling inden for et fag, og vi må vel også sige, at umiddelbart lyder forslaget om et bestemt antal timer til hvert fag urimeligt; der er som bekendt mange måder at udnytte en time på. I øvrigt finder samme rektorkollegium, at universiteterne er blevet taget for lidt med på råd, og foreslår derfor, at der nedsættes en komité til samordning af den europæiske universitetsuddannelse. Kan handelsministeren oplyse, hvor langt man er kommet med denne tanke, og om fællesmarkedslandene har tænkt sig at nedsætte en sådan komité?

Men hele forslaget er, som notatet fra handelssekretariatet siger, stillet i bero. Man siger direkte, at det er sandsynligt, at der ikke på nuværende tidspunkt vil blive gjort yderligere for at samordne uddannelsen, før de nye medlemmer kan deltage i den planlægning, som er nødvendig. Hvis det her anførte dækker den reelle tingenes tilstand, er forslaget altså ikke opgivet, men stillet i bero, og det nævnte understreger